

Perada Orationis Pontifex, benedictione sene Cœcis eis
improbita, dimisit, atque etiam omnibus aliis simul
exclusis Aule Consistorialis foris de more clausæ fue-
runt; & Sanctissimus cum DD. Cardinalibus solus
remansit, ut que in Consistorio secreto peragenda erant,
absolveret; Siquis Antiochensæ Ecclesie Negotio,
quoad Consistorium attinet, completo, quoniam laudati
Patriarchæ Cyrilli Procurator desiderio fragrabat pro
singulari impertito beneficio Sanditati Sæ ejusdem
Patriarchæ nomine gratias saltem privatim reddere,
cum in publico id facere ei non liceret, ideo post
Consistorium, voti compos a Pontifice perhumaniter
effusus in intimo suo Cubiculo, familiaribus tantum
admissis, in hunc modum verba fecit.

EST sane, BEATISSIME PATER, cur hodie An-
tiochenus meus electus Patriarcha Cyrillus III.
& immortaliter gaudeat, & gloriatur in Domino, &
gratias amplissimas Tibi non agat modo, sed referat
Pallium Patriarchale, tandem ab illo desideratum, ac
per tria & ultra lustra sine intermissione questum,
en tandem a Te; & per Te hodierno die summa cum
celebritate consequitur; Causæ quæ plurimæ, quæ ad
Spirituale totius Patriarchatus sui regimen spectabant,
& quæ nunquam tot annorum cursu ex omni parte
expediti potuerunt, a Te felicissime expeditæ: omnia Ri-
tuum distincta, quæ universam Græcorum Gentem exa-
gitabant, & quæ nunquam hætenus componi vale-
runt, a Te sapientissime composita, Patriarcha tandem
exul, afflitus, Patria, Domo, bonis cunctis expoli-
atus, undequaque vitæ periculis circumseptus, & ab
omnibus destitutus, ita adiatu est a Te, ita desen-
sus, & beneficiis, atque honoribus cumulatus, ut in
Te uno inveniit, & Julium I., qui Sanctissimum
Athanasium fraudibus, ac perfidia dejectus fuerat, re-
stituit; & Paschalem II., qui nullo modo Antiochensæ
Sedis dignitatem inveniit passus est; & Leonem IX.,
conatibus tutatus est honorem, quem Antiochensæ Ec-
clesiæ pessime perierant omnia Sandorum Patrum Concilia.
Quantum autem ponderis accedit his omnibus, si pen-
setur, facta hæc esse a Te eo tempore, in quo publi-
cæ, gravissimæque totius Orbis Christiani calamitates,
& curæ sollicitum Te semper dilectumque habent, ac
momentis singulis agitur: Tahta hæc profecto sunt,
ut Cyrillus ab his potissimum excitatus, gloriatur ad
instar Apostoli in infirmitatibus, in contumeliis, in
necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis, pro
Christo, & Sede Apostolica toleratis, paratusque sit ad
inajora in dies ex hac ipsa de causa toleranda. Quid
autem dicam de Decretis, a Sanditate Tua nuper pu-
blicatis? Sicut sexcenti Chæledonensis Concilii Patres,
auditis Leonis literis, exclamarunt: Petrus per eos
Leonis loquutus est: ita Cyrillus cum suis Episcopis,
acceptis literis Tuis, exclamabit: Petrus per eos Bene-
dicti loquutus est. Filius scilicet ille est obsequentissi-
mus Sanctæ Sedis a tenerrimis etiam unguiculis: in
hac enim Urbe educatus, in hac sacris literis imbutus
fuit, & in hac se totum Deo, & Sedi Apostolicæ
consecravit, in Pontificio nimirum Collegio de Propa-
ganda Fide, ubi per integrum decennium ad pietatis,
& literarum studia totus incubuit. Hi sunt, Pater
Sandissime, genuini Cyrilli sensus; hæc totius Mel-
chitarum Gentis, a Te in pristinum splendorem suum
restitutæ, gratæ æternæque memores significationes,
quas in hoc amplissimo Orbis terrarum, augustissimo-
que Confessu, omnium nomine Tibi contestor. Et
quoniam pauperes nostra, debitas Apostolicæ Tuæ,
qua nos complecteris, charitati, grates referre non po-
test; vices saltem referet Fides, Obedientia, Venera-
tio; Amor; Tuorumque in nos beneficiorum immortalis
memoria. Angebitur scilicet in nobis omnibus, Reli-
gionis Catholicæ propagandæ studium, & indefes-
sus erit in omnibus labor, ac vigilantia in extirpan-
dis erroribus, in Ecclesiastica disciplina restituenda,
& in Sedi Apostolicæ jurbus defendendis. Predica-
bitur a nobis nomen Tuum in sæcula, requiretur a
generatione in generationem; Sapientiam Tuam
enarrabunt Gentes, & laudes Tuas enunciat Orientalis
Ecclesia.

Ad Const. Cl. & C. H. fol. 221.

ACTA CONSISTORIALIA

Pro approbatione Synodi super obedientia præstita Pa-
triarchæ Antiocheno Maronitarum, cum concessione
Pallii dicto Patriarchæ

In Consistorio Semipublico habito die 13.
Julii 1744

ARGUMENTUM.

Postquam R. P. D. Simon Petrus Evodius Patriar-
cha Antiochenus, & Archiepiscopi, atque Episco-
pi nationis Maronitarum, omnia quæcumque ipsi San-
ctissimus Dominus Noster BENEDICTUS Papa XIV. per
suas Apostolicas Literas in forma Brevis die 1. Septem-
bris 1741, 14. Februarii 1742, 13. & 16. Martii 1743.
injunctas, & præceptas, exacte accurateque in Conven-
tu Harisæ in Monte Libano mense Obobri anni 1743.
exequuti sunt; Synodales Literas verum gestatum seriem
complacenter ad Sanditatem Suam, & ad Sacram Con-
gregationem de Propaganda Fide scripserunt, quas Ro-
mam hoc anno 1744. die 31. Maji P. Desiderius de Ro-
mo Basciana, P. Jacobi Lucensis Ablegati Apostolice
Secretariis, perulsi. His in Literis significant, terrri-
mum sollicitum, quod ex duplici in Patriarchæ Maronita-
rum Electione constitutum fuerat, utroque Electo
Pontificis obtemperante, penitus evanuisse; ac Simo-
nem Evodium auctoritate Apostolica electum Patriarcham,
ab universis Maronitis exceptum fuisse. Synodi præterea,
Montis Libani a Sanditate Sua probatæ, ac confirmatæ
statuta, legesque sese adamussim prætorator, Patriarcham
ipsum, Archiepiscopos, & Episcopos coram antedicto
Ablegato Apostolice spondisse.

Tam lato accepto nuncio, Sanctissimus Dominus No-
ster statim in proximo Consistorio facti tam memorabilis
seriem Fratribus suis Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardina-
libus palam facere; eoque in super pervagare, que Ele-
ctus Simon Petrus Patriarcha, & Præfules Maronitæ
postulabant. Indidum itaque fuit de more Secretum Con-
sistorium die 13. Julii 1744. & peculiariter nomine San-
ctitatis Sæ per R. P. Ignatium Reali primum Cere-
moniarum Magistrum Collegii tam Episcoporum Pontifi-
cio Solio Assistentium quam Probonotiarum de nume-
ro Participantium, hoc non Reverende Camere Aposto-
licæ Precuratore Fiscali hæc de re admonitis, eadem
die, postquam in Secretis Consistorio Ecclesiasticarum propo-
sitiones, ac alia occurrentia negotia fuerant absoluta,
Aule Consistorialis foribus undequaque apertis in illam,
preter prædictos ordines, quæ plurimis etiam Nobili-
bus, & Collegiorum Pontificiorum Alumnis, atque
Orientalibus, & præcipue Maronitis, introeundi paruit
aditus.

His dispositis, admonitisque Eminentissimis Marinis,
& Mosca antiquioribus ex presentibus Sanctæ Romanæ
Ecclesie Cardinalibus Diaconis, ut ad latu Sanditatis
Sæ accederent, eidem Assistentes, præcedentibus ad ar-
cendum populam duobus ex servientibus armorum, qui
& Mazzerii vocantur, ab uno ex DD. Cereemoniarum
Magistris, per Aule portam a regione Pontificie Sedis
in Consistorium introduci suere D. Joseph Andreas Scara-
mutius Sacre Consistorialis Aule Advocatus, R. P.
Josephus Simonius Assomanus Precurator Electi Patriar-
chæ, & P. Desiderius de Domo Basciana ab antedicto
Ablegato Apostolice cum literis ejusdem Patriarchæ,
& Præfules Maronitarum in Urbe adlegatos. Cum au-
tem ante Consistoriale scannum antevius in Tetragoni exitu
in genua provoluti essent, Dominus Scaramutius scilicet
in medio, R. P. Assemanus a dextris, & P. Desiderius a
sinistris, idem Dominus Scaramutius Sanditatem
Suam sic fuit alloquutus.

Allo-

Allocutio D. Advocati Sacre Aule Consistorialis,
BEATISSIME PATER.

Habet SANCTITAS VESTRA ad sacros provo-
lutum pedes Procuratorum Simonis Petri Ele-
cti Patriarchæ Antiocheni Maronitarum. Nunciat idem
Procurator, Reverendus nempe Pater Joseph Assemani,
quid ante, quid post Electionem tum ab Electo Patriar-
cha, tum ab Archiepiscopis, & Episcopis dictæ Natio-
nis opportune gestum est, Deo Optimo Maximo an-
nuente piissimæ SANCTITATIS VESTRÆ volun-
tati, quæ sicuti universis Catholicis gentibus prospice-
re indefessiter curat, ita sapientissima dedit mandata,
quibus Maronitas ad Religionis, ac disruptæ inter
iplos pacis tranquillitatem restituerit, ac profert trans-
missa authentica documenta, SANCTITATI VES-
TRÆ exhibenda, quibus hæc omnia humillime signi-
ficet, atque testetur.

Tum vero Sanctissimus de Maronitarum patria, origi-
ne, Patriarchatu, fide, & eximio in Sanctam Sedem
obsequio præfatus, quid ante & post Electionem Patriar-
chæ in Monte Libano a Maronitis præfatis, & hic
in Urbe a Sanditate Sua gestum fuerit, ornatissima &
doctissima hæc Allocutione exposuit.

Allocutio Sanctissimi Domini Nostri.

Venerabiles Fratres.

ANTEQUAM Vos certiores faciamus de iis, quæ
conteruntur in electione Venerabilis Fratris Si-
monis Petri Patriarchæ Antiocheni, nonnulla Vobis in
antecessum referre necesse est.

Non dubitamus eruditioni vestræ compertum esse,
Maronitas Christianos Syros ad Patriarchatum Antio-
chenum pertinere: quippe qui Syriam, & Phœniciam
maritimam ac mediterraneam, tum etiam Palæstinam,
Cyprum, Egyptum, aliasque Orientis partes incolunt;
quorum tamen maxima pars in Monte Libano com-
moratur.

Eruditioni pariter vestræ notum esse censemus, quod
sæculi septimi prope finem cum hæresis Monothelita-
rum in Patriarchatum Antiochenum grassaretur, Ma-
ronitæ, quo se ab ea contagione integros servarent,
statuerunt sibi Patriarcham eligere, qui a Romano
Pontifice confirmaretur, ab eoque Pallii dignitatem ac-
ciperet. Cum autem, pluribus deinde sæculis elapsis,
Saraceni Antiochiam, depulsis inde Latinis, occupa-
verunt; cumque Latini ipsi Catholici in Montem Liba-
num, ubi a Patriarcha Maronitarum perbenigne rece-
pti sunt, secessissent; Alexander IV. Romanus Ponti-
fex Patriarcham ipsum Maronitarum Antiocheni Pa-
triarchæ titulo decoravit; quem quidem titulum ad
hanc usque diem Patriarchæ Maronitæ retinent, etiam si
in Monte Libano sedem perpetuam habuerint.

Profecto Maronitæ fuerunt semper, quales & hodie
sunt, integre Catholici, cum hac Sancta Sede conjun-
cti, & erga suum Patriarcham, tum etiam erga Ro-
manum Pontificem obsequii ac reverentiæ pleni. Cum
autem homines sint, mirandum non est, aliquando hu-
mani, quicquam inter eos accidisse, & accidere, in eo
præsertim, quod eorum Patriarcham spectat.

Recordari potest unusquisque Vestrum; quid ac-
ciderit in Pontificatu felicit recordationis Clementis
XI. qui, Patriarcha Jacobo deposito, cum injuriam
preclaro illi Præfuli, tum etiam Apostolicæ Sedis
jurbibus, quæ electionem ejus confirmaverat, illatam
nosset, Patrem Laurentium a Sancto Laurentio ex
Minoribus Observantæ, tum Sancti Sepulcri Custod-
e, deinde Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalem,
eo misit, ut, auditis iis, quæ Patriarchæ opponen-
bantur, ad hanc Sanctam Sedem illa referret. Quo
facto, cum in Congregatione de Propaganda Fide
fuisset res mature discussa, Congregatio ipsa, opti-
mi Præfules innocencia cognita, in Patriarchalem
Sedem, unde fuerat injuste dejectus, eum esse re-
stituendum censuit. Cumque sententiam hanc Summus
Pontifex ratam habuisset, ad optatum finem deducta
res fuit. Quocirca Maronitæ hoc novum suæ erga
Romanam Sedem obedientiæ dederunt argumentum.

Pontificatus quidem nostri tempore nullus fuit, Deo
favente, apud eos Patriarcha depositus. Sed aliud con-
tingit, quod molestia non exigua animum nostrum affe-
cit. Decessit anno millesimo septingentesimo quadra-
gesimo secundo Josephus Petrus Gazenus Patriarcha:
& cum Archiepiscopi, & Episcopi Maronitæ ad Succes-
sorem eligendum de more convenissent, in factiones
duas divisi sunt; quarum altera elegit, seu postulavit
Patriarcham Eliam Archiepiscopum Arcensem, altera
Tobiam Archiepiscopum Cypri. Facile erit unicuique
vestrum animo concipere, qualis esset Maronitarum Ca-
tholicorum Montis Libani ex duplici illa electione con-
sistens animorum, ac perturbatio. Alii quidem uni,
alii alteri electo adherabant; & ecce dissenso, & schis-
ma eo magis periculofum, quo magis regio illa ab A-
postolica Sede remota est, & in medio Principum infu-
delium, immo, dici potest, in manibus Turcorum
posita. Quare Nos ex his omnibus summam Catholi-
cæ Religionis perniciem in ea ratione metuebamus, in
qua perpetuo, peculiari Del gratia, incorrupta viguit.

Uterque electus, sed postulatuo Romanæ Sedis au-
toritatem imploravit: uterque nuntium ad Nos ab-
legavit, precibusque inlitit, ut competitoris electio-
ne, seu postulatione rejecta penitus ac deleta, elec-
tionem, seu postulationem sui firmam ratamque ha-
beremus, cum utraque pars opportuna ad id documen-
ta, & bene longas facti & juris Scripturas a Patronis
& Advocatis utriusque partis Romæ compositas No-
bis exhibuisset.

Cum igitur de electione, aut postulatione in Orien-
tem facta res ageretur, visum fuit Nobis expedire, ut
Cardinales aliquot ex Congregatione Generali de Propa-
ganda Fide eligerentur, qui coram Nobis congregati,
utriusque competitoris jura rationeque accurate
perpenderent. Examinatis itaque, quanta potuit dili-
gentia, pro utraque parte jurbus, & rationibus, una
eademque fuit Cardinalium sententia, neutram elec-
tionem, seu postulationem posse a Nobis ex præscri-
pto Sacrorum Canonum admitti, seu confirmari. Ex
quo autem neutra subsisteret, propositum fuit, an,
& quænam ex illis a Nobis sanari, seu Apostolica au-
toritate roborari deberet. Sed communi pariter con-
sensu decretum est, nullam esse sanandam. Consultum
fuit denique, quid consilii in ejsundem rerum statu
capere expediret. Summa fuit, illud arbitrio, & pruden-
tiæ nostræ relinqui.

Obversabantur animo nostro variæ, & graves cogi-
tationes propter ejsundem rei difficultates, quæ passim
occurrebant. Communicata itaque re cum Venerabili
Fratre nostro Vincentio Cardinali Petra Episcopo Præ-
nestino, & Congregationis de Propaganda Fide Præse-
dit, cujus doctrinæ, & spectatæ in rebus Canonici in-
telligentiæ atque usus, præter tot præclara Opera e-
dita, Nos certe Testes fumus, cum sæpe, dum in mi-
noribus essemus, frequentem cum eo congressu conven-
rimus, statuimus aliquorum Pontificum Prædecessorum
nostrorum vestigiis insistere; qui licet sedulo caverent,
ne jus alienum læderetur, neque electionum canonicarum
jure privarentur ii, qui illud obtinebant, cum ni-
hilominus animadvertenter, electum, nulla licet sua
culpa, Ecclesie tamen bono minime profuturum; aut
pluribus electis, si alter alteri præferretur, turbas ne-
quaquam fecari, sed magis augeri; neque inde pacem
populorum regimini adeo necessariam sperari ullo mo-
do posse; alium quidem extra electos, seu postulos af-
sumperunt, sive assumptum probaverunt.

Quocirca illustre satis exemplum Nobis in Anna-
lium Ecclesiasticorum monumentis occurrit. Defuncto
S. Eustachio Patriarcha Antiocheno, cum Ariani
quendam ex suis, Euzojum nomine, Catholici
vero Meletium Patriarcham elegerint, Lucifer Calaritanus,
& Eusebius Vercellensis Episcopus, qui id temporis in Oriente Sedis Apostolicæ legatione
fungebantur, electionem utriusque nullam irritam-
que declararunt, & Patriarcham statuerunt Pauli-
num: id quod Summis Pontificibus Liberio, & Da-
maso confirmatum fuit, tum etiam Sancto Athanasio
cum Ecclesia Alexandrina, & Divo Hieronymo, qui
ab eodem Paulino ordinatus fuerat Presbyter, maxime
probatum.

Hoc præclarum exemplum & nos secuti, ad-
denda discordiarum semina, pacemque inter Maroni-
tas conciliandam, Simonem Petrum Evodium Dama-
sci

Sci Archiepiscopi in Patriarcham Antiochenam Maronitarum elegimus & constituimus. Fuit Evodius Romanus a puero in Collegio Maronitarum educatus, ibique liberalibus disciplinis institutus, clarum de se nomen reliquit. Est ille inter Episcopos Maronitas Decanus. Aberrat longe a turbatur presentium tumultu, quibus se minime miscuerat; seseque ab omni ambitu alienum ostenderit, cum omnem operam posuisset, ne Patriarcha eligeretur. Hunc itaque Patriarchatu praeteris dignum censuimus, atque illi Patriarchae dignitatem contulimus, spe freti, hac ratione Nos Ecclesiae illius bono maxime profuturos, & schisma omne penitus extinctum iri. Complures igitur Apostolicas Literas expediri mandavimus, easque Fratri Aloyso ex Ordine Minorum de Observantia, in Collegio Sancti Bartholomaei ad Insulam linguae Arabicae Lectori traditas, per usum delicti curavimus ad Patrem Jacobum Lucensem ejusdem Ordinis in Terra Sancta Visitatorem, & Vicarium Apostolicum, quem quidem Nos ad Maronitas Apostolicae Sedis ablegatum constituimus. In his autem Literis illud expresse declaravimus, hanc Patriarchae electionem non a Nobis esse factam ad jus tolerandum Episcopis Maronitis in futuris successive electionibus suorum Patriarcharum, sed ad dissensiones amputandas, eorumque Ecclesiae pacem, ac tranquillitatem restituendam.

Ecce, quod Vobis exponendum erat, antequam Patriarchae electi, tum Episcoporum, & Archiepiscoporum Maronitarum literae, tum etiam documenta perlegerentur, ex quibus quicquid in eiusmodi re factum sit, facile intelligeris.

Explicit Sanctissimae Allocutionis, R. P. Asemannus Procurator, & P. Desiderius Literas Patriarchae, & Praesulum Maronitarum in theca aurea ornata repositas pro manibus gestas, comitante Ceremoniario Magistro, ad deservendum Sanctitatis Suae pedes, conjunctis emissis genuflexionibus, accersere. Et Asemannus quidem edulas e theca literas, ori prius in obsequio signum adnotas, Sanctissimo Domino Nostro humillime obtulit. Sanctissimus autem illas R. P. Vincentio Lucobensio Brevisum Apostolicorum ad Principem Secretario tradidit, ut prius Arabice a D. Andrea Sander, linguae Arabicae in Urbis Arabizymascho, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide Professore, atque Interprete, recitarentur: deinde Latine ab eodem R. P. Lucobensio. Inde vero praefati R. P. Asemannus, & P. Desiderius redeuntes, in loco suo juxta D. Advocatum Consistoriale genuflexi consisterunt; donec Literae, quo hic impressae sunt ordine, legarentur.

ARCHIEPISCOPORUM, ET EPISCOPORUM Maronitarum Documentum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Die septima mensis Octobris Anno 1743. hora quarta post meridiem, convenerunt Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Archiepiscopi, & Episcopi Nationis Maronitarum in Ecclesia Sanctae Mariae, & Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Fratrum Minorum in Arissa, iussu Reverendissimi Patris Jacobi de Luca Ablegati Apostolici. Postquam autem idem Ablegatus antedictis Antistites adhortatus fuisset, eorumque animum ad hoc praeparasset, ut debitam Decretis Sanctae Sedis obedientiam, submissionemque exhiberent, invocato Sancto Spiritu iussu, primum quidem recitari, atque promulgari Ablegationis suae Breve Pontificium: deinde alterum Breve, quo Illustrissimorum ac Reverendissimorum Episcoporum Eliae, ac Tobias ad Antiochenam Nationis Maronitarum Patriarchatum Electiones irritae, ac nullae declarabatur. Tertium denique Breve, quo Simon Archiepiscopus Damasci a Summo Pontifice feliciter Regnante ad eundem Patriarchatum evehebatur. Cumque haec Brevia omnes auditione accepissent, ut prophanari quodam studio se obediunt, ac morigeros mandatis Pontificiis ostenderent, illico ad Aram maximam, cuius in medio Illustrissimus ac Reverendissimus electus ac declaratus Patriarcha sedebat, sese contulere, eique tamquam sup. Patriarchae se subditos subiectosque professi sunt.

His quiete tranquilloque gestis, agitari coeptum est de modo ac tempore peragenda publicae Ecclesiasticae Ceremoniae, quae ab ipsis in Patriarcharum inaugura-

ratione servari consuevit. Ea vero ad undecimum ejusdem mensis diem, divino favente Numine, indidit fuit. Sacram autem illam functionem, qua majori optandum esset pace ac tranquillitate, circa horam diei septimam, in eadem Ecclesia inchoavit, perfectaque Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus Elias, una cum reliquis Illustrissimis ac Reverendissimis Archiepiscopis, & Episcopis, qui ut horum omnium indubium darent testimonium, praesentibus literis scripto chirographum, propriumque sigillum apposuerunt.

Datum in Arissa die 12. Octobris anno 1743.

Archiepiscopi, & Episcopi.

- Elia Arce.
- Philippus Lystra.
- Stephanus Botri.
- Gabriel Ptolemaidis.
- Ignatius Tyri.
- Joannes Beryti.
- Michael Paneadis.
- Tobias Neapolis.

Epistola electi Patriarchae ad Sanctissimum.

Sanctissimo ac Beatissimo Patri, ac Domino Nostro

BENEDICTO XIV.

PONTIFICI MAXIMO

Christi Domini Vicario, & Petri Apostoli Successori.

SANCTISSIME PATER.

EGO Simon Petrus Evodius, olim Damasci Archiepiscopus, nunc vero misericordiae Dei, & Sanctitatis tuae beneficio Patriarcha Antiochenus, flexis genibus ad purissimos tuos Pedes humiliter ac reverenter provolutus, Beatitudini tuae expono, Apostolicas me literas accepisse, quibus mihi demandati, ut Patriarchalem Nationis Maronitarum Dignitatem susceperem. Tua igitur ipsius gratia, & in obsequium Apostolici mandati tui, id munus suscepi, tamen nihil esse in me cognoscerem, quare hoc mihi beneficium conferatur, aut quo pacto humeris meis onus istud portare queam. Venerabiles autem Fratres mei Archiepiscopi non modo non sunt mihi reludati, sed summa potius cum reverentia & obsequio, subjectionem, & obedientiam coram Reverendissimo Patre Jacobo de Luca, Sanctitatis tuae Ablegato, exhibere. Oro itaque, quaesoque, pro tua illa Tibi insita erga omnes benivolentia singulari, ut celsitate mihi auxilium precibus tuis a Deo implores, cuius in terris vices geris: sum etenim undequaque calamitatus, ac molestiis circumseptus.

Porro nostrarum apud Sanctam Apostolicam Romanam Sedem causarum Procuratorem deputavi, ac praefeci R. P. D. Josephum Asemannum, Virum in Ecclesia Dei celebritate nominis clarum: qui Pallium confirmationis a Sanctitate tua suppliciter nomine meo petit, impetret, atque recipiat: Quam mihi gratiam in Apostolicis literis, pro tua Te humanitate non denegaturum significasti. Eidem vero Procuratori ante omnia mandavi, ut debitam Sanctitati tuae, & Apostolicae Sedis, quae Orthodoxae Fidei petra est, & fundamentum, sine quo salus aeterna obtineri nequit, obedientiam omnino praestet; & quoniam mihi procul agenti, quantum vellem, & optarem, fas non est, ipse coram maximas Beatitudinis tuae gratias verbis accuratissimè agat, de collato mihi Patriarchali Dignitatis beneficio, deque acceptis muneribus omnibus, quae ad bonae memoriae Decessorem meum a Te transmissa fuerant: quaeque per Ablegatum tuum tui mihi tradita. His sane donis incredibilem tuam erga me amorem, ac singularem humanitatem, ut libenter agnosco, ita studio colam sempiterno.

Idem Ablegatus tuus recitavit mihi, & Venerabilibus Fratribus meis Archiepiscopis, & Episcopis alias Apostolicas literas, quibus nostram Synodum in Monte Libano nuper celebratam Sanctitas tua confirmare digna-

dignata est. Reliqua praeterea Decreta ad eam rem spectantia, quae post confirmatam Synodum edita fuerunt. Haec porro omnia, qua decet animi submissione & exceptimus, & probavimus: Nosque eadem ad exitum perducuros, spondimus: quod Apostolicis tuis Deo acceptis, gratisque precibus freti speramus.

Antequam autem Patriarchalem Dignitatem inire, Orthodoxae Fidei Professionem, ac juramentum fidelitatis de more praescriptum emisi coram Venerabili Fratre meo Elia Masebi, Archiepiscopo Arcensi, & coram Apostolico Ablegato tuo, quem commissi tibi muneris partes omnes prudenter, diligenter, accurateque implevisse testamur.

Obsecro itaque, ut me in tuorum servorum numerum amodo adscribas: sunt enim & alia quaedam negotia, quae ad Me, & ad nostram Antiochenam Sedem pertinent, quaeque laudatus noster Procurator Sanctitati tuae expositurus. Id quaeso gratias mihi novellae plantae tuae concede, ut quas ille nomine meo porriget, ne patiaris pro tua eximia, ac universum terrarum orbem complectente benignitate, irritas esse, & inanes preces.

Ipsius vero Procuratoris mei rationem habere velis. Sunt enim magna illius in Apostolicam Sedem merita, nec minora erga Antiochenam Ecclesiam nostram beneficia. Nos autem non fugit, existisse quosdam, qui apud Sanctitatem tuam ipsi labem infamiae aspergere sunt conati. Te igitur etiam, atque etiam rogo, ut pro tua, quae in universo mundo celebratur clementia, illius rationem habeas, neve fidem tribus eorum dictis qui eidem adversantur. Praeclara etenim, quae gefit opera, animique ipsius candor, ac fervens Religionis studium, eundem declarant contra jus, & aequum ab adversariis infimulatum fuisse.

Haec omnia, Sanctissime Pater, precibus a Te, quam possum, studiosissime contendo, tuique iterum sanctis pedibus demississima oscula desigens, Deum oro, & obtestor, ut ad multos Te annos sanum, & incolumem servet.

Datum in Conventu Arissae in Chesroano die 12. Octobris Anno 1743.

Sanctitatis tuae humillimus, & obsequentissimus Servus, & Creatura, Simon Petrus Evodius Patriarcha Antiochenus.

Epistola Archiepiscoporum, & Episcoporum ad Sanctissimum.

Sanctissimo ac Beatissimo Patri, ac Domino Nostro

BENEDICTO XIV.

PONTIFICI MAXIMO

Christi Domini Vicario, & Petri Apostoli Successori.

SANCTISSIME PATER

NOs Archiepiscopi, & Episcopi Antiochenae Sedis, Sanctitatis vestrae Servi, ad puros vestros Pedes humiliter ac reverenter provoluti significamus, Reverendissimum Patrem Jacobum de Luca Ablegatum vestrum, statim atque huc pervenit, Apostolicas ad Nos literas vestras pertulisse, quibus lectis & auditis, continuo Nos omnes Reverendissimo Domino Simoni Patriarchae a Sanctitate vestra constituto obedientiam exhibuimus, tanta cum animorum consensione, ut nemo nostrum contra vel hincere, vel unum verbum proferre ausus sit. Inque in obsequium Sanctitatis vestrae, & Sedis Apostolicae: sed enim Nobis exploratum, & compertum, Apostolicam Sedem esse Petram Orthodoxae Fidei, quam a Majoribus nostris accepimus: Nosque universi parati sumus sanguinem nostrum in illius gratiam profundere. Gratias igitur Sanctitati vestrae agimus, quam possumus maximas de Apostolica, quam nosse gessistis cura, in hoc praesertim calamitoso rerum statu, in quo eramus constituti.

Idem Reverendissimus Ablegatus vester, qui muneris suo apud Nos prudenter, sapienter, ac studiosissime defunctus est, alias Nobis tradidit Apostolicas literas vestras, quibus Synodum nostram Libaniticam confir-

Bullar. Rom. Bened. XIII. Tom. I.

matis: quas quidem literas, qua filios obsequentissimos N. VII. decet, reverentia suscepimus: oblectantes Deum Optimum Maximum, ut quae in ea Synodo sunt constituta, opere impleamus, quoad sanctis precibus vestris, & Apostolica Benedictione freti, Nos facturos speramus.

Quod reliquum est, Te etiam atque etiam, Beatissime, rogamus, ut antedicto Patriarchae nostro una cum reliquis consuetis spiritualibus muneribus confirmationis mittatis; atque iterum pro corpore ad terram procumbentes, Sanctos Pedes vestros reverenter osculamur, Deumque rogamus, ut Sanctitatem vestram diu fervet incolumem. Amen.

Sanctitatis vestrae humillimi, & obsequentissimi Servi Archiepiscopi, & Episcopi.

- Elia Arce.
- Philippus Lystra.
- Stephanus Botri.
- Gabriel Ptolemaidis.
- Ignatius Tyri.
- Joannes Beryti.
- Michael Paneadis.
- Tobias Neapolis.

Aboluta antedictarum Epistolarum Arabica lectio, & Latina earundem interpretatione, D. Advocatus Consistorialis Allocutionem adiecit.

Allocutio D. Advocati Consistorialis.

AUdivit ex his SANCTITAS VESTRA, quanta Electus Patriarcha se gesserit humilitate simul, atque solertia: quanta Archiepiscopi, & Episcopi obedientia, ut quae sibi per Literas in forma Brevis injuncta fuerunt, sedulo executioni mandarent. Dum ergo obsequentissimos sese Filios praestarent, paternam SANCTITATIS VESTRAE exorant clementiam, ut Apostolicam, quatenus opus est, confirmationem iis omnibus, quae in ipsorum Synodo tam ante, quam post receptam praefati Patriarchae Electionem acta sunt, elargiri dignetur.

Post haec Sanctissimus, intermissam Allocutionem prosequens, Electum Patriarcham, & Praesules, totamque Maronitarum nationem, necnon ipsum Ablegatum Apostolicum, hoc laudum praeconio exornare, simulque quicumque ab ipsis in executionem Brevisum Apostolicorum gesta fuerunt, benigne approbare, & quatenus opus sit, Apostolica auctoritate confirmare dignatus est.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

INtellexistis jam, Venerabiles Fratres, omnipotentis Dei ope, Antiocheni Patriarchae electioni finem summa cum pace impositum, & ea ratione, quam Nos, Deo ipso, ut putamus, inspirante, propofuimus. Simon Petrus Evodius Damasci Archiepiscopus ad Patriarchatum electus est. Apostolica nostra Brevia singulari veneratione recepta sunt, & executioni mandata. Pater Jacobus Lucensis, Ablegatus Apostolicus, multa cum laude se gefit. Duo illi Praesules, Elias, & Tobias, qui, ut paulo ante audistis, in Patriarcham electi fuerant, vix audita Patriarchae electione a Nobis facta, statim acquieverunt; & ipsimet Patriarchae sese subicientes, palam profecto fecerunt, quanta sit eorum erga hanc Sanctam Sedem obedientia. Commendatione pariter summa digni sunt Archiepiscopi, & Praesules Maronitae, tum etiam tota Maronitarum gens. Proinde Nos amplissima illa elogio quibus Romani Pontifices Praedecessores nostri eam cohonestarunt, libenter subscribimus, cum Pius IV. in quibusdam suis Apostolicis Literis affirmaverit, tot milia hominum, quibus componitur, nunquam adorasse Baal; qui tamen haereticis, & schismaticis circumfessi, semper tamen in Christiana Fide, & Catholica Religione constantes perseverarunt: cum Clemens VIII. hoc ipsum confirmaverit, addendo, Maronitas Romanae Ecclesiae, Parenti omnium fidelium, & Magistrae, semper obedientiam praestitisse: cum Paulus V. in suis Literis Maronitas rogarum similes esse dixerit, quod, singulari Dei gratia, inter spinas infidelitatis in Oriente florerent: cum Urbanus VIII. in suis pariter Apostolicis Lite-

O o r i s

N. VII. ris affererit, non concidisse Carmelidum, neque extinguiquam esse Libani gloriam; quandoquidem Patriarcha, Præfules, & Sacerdotes Maronitæ in Apollonica Sede, ac Romano Pontifice Divi Petri auctoritatem venerantur: cum denique Clemens XI. in suis Apollonicis Brevis in lucem editis similia, & alia plurima in Maronitarum commendationem concesserit.

Utantur Maronitæ Ritu huic Sanctæ Sedis probato, quique ad Ritum Romanum quamproxime accedat: cum & ipsi in azymo, non in fermentato conficiant; Sacras Vestes ad Ecclesiæ Romanæ formam adhibeant; Missas privatas, pluresque in diem super eodem Altari celebrent; neque in Missa aquam calidam, ut Græci, proponant; cum denique soli Episcopi Confirmationis sacramentum conferant; & novum Calendarium juxta correctionem Gregorianam apud eos in usu sit. Quare nonnulla legentes ipsorum monumenta ad Nos hac occasione transmissa, mirati sumus, quod quæ circa novum sumum Patriarcham, licet antea ordinatum Episcopum, præstant, ea Consecrationis nomine vocentur; At vero si conferantur, quæ ipsi faciunt cum Patriarcha, qui Episcopos non sit, cum iis quæ facere solent cum Patriarcha ad Episcopatum jam promoti, facile erit intelligere, hanc quidem non esse Ordinationem, neque veram Consecrationem, sed solemnem potius benedictionem, ac publicæ obedientiæ protestationem, aut etiam Divini super ipsum Patriarcham, ejusque regnum auxilii implorationem. Et sane apud nostrates quoque Auctores, immo in quibusdam Pontificum Romanorum Literis Ordinatio, & Consecratio pro benedictione, electione, ac solemnium auguratione usurpantur. Neque vero apud illos id novam ac recens inventum; sed ritus, & cœremonia ex vetusto Rituali Syriaco de prompta; quemadmodum Petrus Maronitarum Patriarcha ad Leonem X. retulit, & in ultimo Libanensis Synodo ab hac Sancta Sede confirmata, tantoque, ut auditis, plausu recepta, explicatur.

Ut vero eo reverentur, unde discessimus, primum Deo immortalis, bonorum omnium datori, gratias, quantum possimus, ex corde agimus. Deinde quæcumque gesta sunt in executionem Brevium nostrorum ab Episcopis, & Archiepiscopis Maronitis pro Simone Evodio Damasci Archiepiscopo, & a Nobis Patriarcha Antiocheno per Literas Apollonicas constituto, approbamus, & quatenus opus sit, auctoritate Apollonica confirmamus.

Peracta Sanctissimi Allocutione, Dominus Sacramentarius Advocatus Confessorialis instantissime, eidem Pontifici pro Pallio supplicavit, in hæc verba.

Instantia D. Advocati pro Pallio.

NON beneficentiæ Tuæ, PATER SANCTISSIME, hic finis est. Ecclesiam Antiochenam a distidiis purgasti: Patriarcham ei dedisti acceptissimum, ac meritissimum: Quæ acta sunt; Tua benigne, atque auctoritate confirmasti. Superest nunc, ut quod complementum est; Patriarchalis Dignitatis, eidem pari humanitate concedas; Pallium scilicet de Corpore Beati Petri Apostolorum Principis sumptum, in quo Pastoralis Officii plenitudo continetur, & pro quo obtinendo idem Rev. Pater Joseph Asemani hic præfens peculiari legitimo mandato fassultus, Electi Patriarchæ Simonis Petri nomine, instant, & instantissime supplicat.

Cui postulationi Sanctissimus Dominus Noster benigne annuit, inquit.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

NON semel hac nostra ætate Archiepiscopi, & Patriarchæ Orientales honore Pallii donati sunt. Confimili celebritate Pallium a Clemente XI. pro Patriarcha Alexandrino Nos postulavimus, & obtinimus, cum inter Advocatos Consistoriales ageremus. Nos item manibus nostris eodem ornavimus Petrum Abrahamum Armenorum Catholicorum Patriarcham. Nos ipsi hoc anno ad Cyrillum Patriarcham Antiochenum Græcorum Melchitarum electum illud solemnem ritu misimus. Itaque libenter admittimus petitionem Pallii Nobis factam pro Simone Petro Patriarcha Maronitarum electo, statim ac ipse

Fidei professionem rursus emisit, erga hanc Sanctam Sedem juramento fidei de more præstito.

Quini etiam uberiora tam erga ipsum Patriarcham electum, quam erga Clerum universum, & Populum Maronitarum, benevolentie Nostræ argumenta exhibere cupientes, Pauli V. Prædecessoris Nostræ exemplo, qui peculiari sua Constitutione ad Petrum Patriarcham Maronitarum Apollonicam Benedictionem misit, cum facultate Clero, & Populo Maronitarum benedicendi, & Indulgentias elargiendi, Nos quoque prædicto Simoni Patriarchæ Apollonicam Nostram Benedictionem amantissime impartimur, ut five per alium Episcopali dignitate fulgentem, dilecto Clero ac Populo Maronitarum, eorumque domibus, agris, prædiis, & bonis quibuscumque, solemnem ritum benedicere; iis vero utriusque sexus, qui per Penitentiarum Sacramentam a peccatis expiati, & Sanctissima Eucharistia relecti, benedictioni hujusmodi præsentem interfuerint, Plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentiam, eadem auctoritate nostra Apollonica largiri possit ac valeat.

Hæc allocutione completa Procurator Generalis Santhinis Sæc. & Camera Apollonica in Consistorio Capta indutus ad RR. PP. Tronotarios & Notarios Apollonicos conversus, in hunc modum interpellavit.

EGO Johannes Philippus Toppi Sanctissimi Domini Nostræ, & Camera Apollonica Procurator Generalis rogo vos omnes Protonotarios, & Notarios Apollonicos hic presentes, ut de omnibus gestis a R. P. Simone Petro Electo Patriarcha Antiocheno, ut ex authenticis Literis ejusdem nuper lectis, auditis; nec non de Actorum per eundem Electum Patriarcham, Archiepiscopos, & Episcopos gestorum approbatione, ac concessione Pallii eidem Patriarchæ a Sanctissimo Domino Nostræ, Decretoque super illius concessione a Sanctitate Sua benigne edito, unum, seu plura, publicum, seu publica conciliatis Instrumentum, vel Instrumenta ad perpetuum rei memoriam.

Tunc antedictorum Protonotariorum Decanus subdidit, Conciliemus, Et ad iminas Sanctitatis Sæc. Cubicularios conversus, dixit: Vobis Testibus.

Denique R. P. Asemanus electi Patriarchæ Procurator, pro singularibus a Sanctitate Sua collatis beneficiis, ejusdem Patriarchæ nomine gratias acturus, in hunc modum verba fecit.

Gratiarum actio nomine electi Patriarchæ.

BEATISSIME PATER.

NON uno Tibi nomine Simon Petrus Evodius, Confanguineus meus, a Te electus, & confirmatus Antiochenus Maronitarum Patriarcha, gratias agit immortalis. & referet quotidie maximas. Nam Synodum Nationalem in Monte Libano Apollonica auctoritate celebratam, cujus ipse pars magna fuit, ejusque leges, atque Constitutiones, quibus Ecclesiastica Disciplina facilius retineri possit, & omnis suspiciosa confusio a rebus sacris prorsus amoveatur, Supremo Tuo iudicio decretoque probasti, ratas habuisti, servandasque iussisti. Quum vero Maronitarum Archiepiscopi, & Episcopi duas in factiones divisi, ac duplici electo sua Nationis Patriarcha, schisma conflarent, & Catholicum suum Gregem, Deo, & Apollonicæ Sedi fassissimum, in discordiam adduxissent, ne per domesticas discordias a veritate discederet, huic malo sapientissime occurrere properasti, deleta utraque illa in Patriarchalem Sedem illegitima cooptatione. Cumulus denique, eximie Tuæ in Maronitas omnes, & in ipsum præcipue Simonem Petrum, benevolentie ac benignitatis tum accessit, quum eundem, ad tantam Dignitatem non modo sua studia non conferentem, sed ne cogitantem quidem, Patriarcham Antiochenum delegisti, eique honorem Pallii de Corpore Beati Petri sumpti, in quo Pastoralis officii plenitudo continetur, summa cum celebritate contulisti. Verum his omnis, quæ tantopere testata vulgataque sunt, illud plane verbis exprimere haud facile fuerit, quantum Sanctitati Tuæ debeat, quod cum ipsis, tum suæ Gentis fidem, & obedientiam tam disertâ oratione, tamque incomparabili eloquentia, laudam præconis exornasti. Quidquid autem hoc est, quod nu-

per

N. VIII. per Maronitæ fecerunt; Tui Junius nutus omnes inuantes, & sequentes; id Tibi, BEATISSIME PATER, omni jure debeatur propter immortalia Tua, tuorumque Civium erga illos beneficia. Te enim admirante vehementissime, quod in tanta Dignitate vigili semper, & intentus, quum maxima quæque totius Christiani orbis optime ac prudenter regas atque disponas, in rebus etiam Montis Libani mira diligentia atque sedulitate, quasi id Tibi solum agendum esset, verseris. Bononienium vero Civium Tuorum, qui de Maronitis optime sunt meriti, memoria nunquam apud ipsos consenscet; Gregorij, inquam, Tertij decimi Pontificis Maximi, Gabrielis Palæotti Cardinalis, primi Bononiæ Archiepiscopi; & Jnannis Baptistæ de Lambertinis Societatis Jesu, gentilis Tui, viri Dignitatum abdicatione clarissimi: quorum primus quo Collegio, tanquam ex Equo Trojano, tot Patriarchæ, Archiepiscopi, Abates, & præstantissimi doctrina atque pietate Viri prodire: in quo etiam electus meus Patriarcha a prima ætate literis humanioribus eruditus, cæteras facultates, cum humanas, tum divinas summa cum laude est adeptus. Alter ejusdem Collegii Protector, Tertius denique Rector, eum studios temporibus suis floruisse gauderet. Hæc igitur studioso, diligentique meo Patriarcha cum se cogitans, Tuorumque magnitudinem meritorum inductus, quod olim Decessori Tuo Leoni Decimo Petrus Maronitarum Antiochenus Patriarcha pietate ac religione conspicuus, exemplo Majorum, palam ac publice professus est, quia fere vivimus, five morimur, pro Dei, ac SANCTISSIMÆ VESTRÆ honoris, quem Patrem Domini cumque etiam durissimo perpeti æquanimiter parati sumus: immo nunquam sub perfecta obedientia SANCTISSIMÆ TATIS VESTRÆ, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in omnibus, quæ nobis præcipit, & imponit: Eandem ultro hodie Maronitæ omnes, eandem Electus meus Patriarcham, in SANCTISSIMÆ TUAM, & Apollonicam Sedem non verbis tantum, sed illustribus etiam factis offendunt, & pollicentur obsequij significationem. Si Tibi enim, suæque Genti testantur devinctam beneficentiam voluntatem ob susceptam, gestamque perpetuam ab hac Sanctissima Sede curam fovende in ipsis Catholicæ Religionis, quam a Petro Apostolorum Principe sibi servatam, integreque a majoribus suis conservatam, nec infidelium jugum tam grave corrumpere, nec Hereticorum, aut Schismaticorum propinquitas labefactare potuit. Ita Electus meus Patriarcha, & Maronitæ omnes, de fide Catholica, deque suo erga Sanctam Romanam Ecclesiam obsequio, ac veneratione senserunt semper, ac sentire pergunt. Hæc grati animi significationem studium Tibi suum agnoscendis, & prædicandis Tuis erga ipsos beneficiis, in hoc Augustissimo Consessu declarant. Quod superest, SANCTISSIME PATER, Nationem istam tot tantisque inter Hereticos, Schismaticos, & Infidèles, veluti rosa inter spinas circumdatam augustinis & calamitatibus, amplissimo SANCTISSIMÆ TUÆ patrocinio, quod Innocentius III. Deceptor Tuus fuerat, fulcire velis, & in clientem accipere, Tuo Patriarcham ipsum præsidio tuere. Perfice eam, quam plantavit dextera tua: Fiat manus Tua super civum dexterae tue, & super filium hominis, quem confirmasti Tibi.

Hic expeditis, una cum P. Desiderio idem R. P. Asemanus ad deosculandum Sanctitatis Sæc. pedes, factis ipse genuflexionibus, iterum accessit.

Gregor. XIII. Bal. in fando Collegij Maronitarum die 27. Junij 1584. Gabriel Card. P. Jo. Baptistæ de Lambertinis Soc. Jesu, Rector ejusdem Collegij die 27. Junij 1594. Concil. Labb. Tom. 24. p. 317. de Episc. Monach. S. Maronis ad Hierosolimam p. 2. Conc. Labb. p. 1461. & Responsum ejusdem Hornif. de Tom. 5. Concil. Labb. ch. 1. Plus IV. Epist. ad Moys. sem. Maronit. Sep. 1562. Clem. VIII. ad Joann. Patriarch. 30. Aug. 1625. Clem. IX. ad Jacobum Patriarcham Maronitas omnes 19. Jan. 1725. breve SS. D. Mart. 1743. Innocentij XI. Bullæ ad Hieremiam Maronitarum Patriarcham die 3. Jan. 1715. p. 21.

Bullar. Rom. Bened. XIII. Tom. I.

N U M. VIII.

Ad Constit. XX. fol. 30. & CXX. fol. 298.

DECRETUM

Sanctæ Universalis Inquisitionis super perpetua inhabilitatione Sacerdotum ad turpia sollicitantium, vel Sacrificio Missæ abutentium ad fortilegia.

Feria 5. Die 5. Augusti 1745.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apollonico Quirinali coram Sanctissimo Domino Nostræ BENEDICTO Divina Providentia Papa XIV., & Eminentiis, ac Reverendis. DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæc hanc pravitatem Inquisitoribus Generalibus a S. Sede Apollonica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster solite animadvertens, quam grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Penitentiarum Sacramento, ad Animarum reparationem a Christo Domino inlicitis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares cujusque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimendæ, vel in actu Sacramentalis Consecrationis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad fortilegia, præter poenas a Jure, & Apollonica Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorij XV. contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitationem incurant ad præfati Sacrificij celebrationem; Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus, ac Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti, & de prædictis, aliisque dummodum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto Supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in Anno, Feria sexta post Octavam Assumptionis B. Mariæ Virginis in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitali Congressu suos Subditos, ac Religiosos commoneados curent, ejusdemque ammonitionis coram Suprema Congregatione juratum Testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellanus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Loco + Sigilli.

Die 21. Augusti 1745. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad vultus Basilicæ Principis Apostolorum Palatii S. Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

N U M. IX.

Ad Constit. XCII. fol. 299.

CELEBRATIO CAPELLÆ

Pontificiæ in Basilica S. Mariæ Majoris die Festo CONCEPTIONIS Beatæ Mariæ Virginis decernitur.

In Consistorio Secreto habito die 26. Novem. 1744.

Venerabiles Fratres.

PATERNA animi Nostræ commiseratione non minus quam consilio vestro permoti statimus, publicas in hac Urbes preces indicare, ut Pater Misericordiarum Deus dignetur vota Nostræ respicere, quæ pacem Christianorum Principum unice tendant, & ad optatam tranquillitatem Orbis, qui (quod nemo Vestrum ignorat) horribili malorum procella concutitur. In plures itaque Urbis Ecclesiæ variz distribuen-

tur Missiones, ut per veram peccatorum penitentiam obsecrationes, & vota fiant coram Deo magis accepta, & uniuersique ad Sanctæ Indulgentiæ fructum percipiendum magis apti ac parati accedat. Cessabunt Sacre Missiones pridie Festum CONCEPTIONIS Virginis Immaculatæ, in quo solemniter die Nos Capellam Pontificiam in Liberiana Basilica haberi volumus. Quod quidem non hoc anno tantum, sed singulis quibusque annis fieri mandamus, ac præcipimus, ut Capella hæc Pontificia in honorem Immaculatæ Virginis quotannis celebranda cæteris annueretur, ut nimirum ipsa Beatissima Virgo a Deo pro Nobis implorare cingatur, quod petimus; suoque patrocinio non minus Catholicam Religionem, quam hanc Apostolicam Sedem benigne regere velit ac fovere. Hoc Vobis significandum esse censuimus.

Sequitur Decretum de Cardinali, a quo Missarum solemnitas dicta die celebranda sint.

Cum Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS PAPA XIV. in Secreto Confessorio diei 26. Mensis Novembris proximi præteriti alloquutionem habuerit Eminentissimis Patribus, qua publicas in Urbe indictas preces, ut Patres misericordiarum Deus sua vota respiceret, que ad Pacem Christianorum Principum, & ad optatam Orbis tranquillitatem unico tendunt, significavit; Eisdemque Missionibus in variis Urbis Ecclesiis distributis certioratos reddidit, ut quisque Fidelium per veram peccatorum penitentiam Plenarie, quam indulgentiæ fructum uberiori perciperet; nec non ut B. Mariæ Virginis Intercessione, cujus CONCEPTIONIS Festum imminet, ferventius Urbs tota deprecetur, singulis annis in Basilica Liberiana Pontificiam Capellam, ipsa recurrente CONCEPTIONIS die, perpetuo habendam decrevit. Ut autem de Cardinali celebrant in prædicta sic instituta Capella in futurum consuleret; Pontificum Prædecessorum suorum exemplo, qui in recurrentibus anni solemnitatibus Missas celebrandas nonnullis S. R. E. Cardinalibus, quibus vel ordinis, vel muneris ratione id congrue competere videbatur, assignarunt, a Cardinali pro tempore Burghesani Sacelli Protettore singulis annis die Festo CONCEPTIONIS B. Mariæ Virginis, sive dicta Capella Papali in Liberiana Basilica, sive propter obviamus aliquid impedimentum in Palatii Apostolici, vel Vaticani, vel Quirinalis, publico respectivo Sacello habeatur, semper, & ubique Pontificalem Missam fore concinendam, statuit; Hanc vero Sanctissimam suam voluntatem, perpetuis futuris temporibus valituram, idem Dominus Noster sue vive voci oraculo in Diaribus redigendam, ac in forma Decreti publicandam, ubi necessitas exposularet, ex injuncto mihi officio demandavit. In quorum omnium, & singulorum fidem præsentem hoc documentum proprio charactere subscripsi, solitoque sigillo munitum dedi Romæ die 3. Decem. 1743. ejusdem Sanctissimi in Christo Patris Pontificis. III.

Ignatius Reali Apostolicis Cæremoniis Præfectus.

Ad Constit. CXLVI. fol. 364.

A D M I S S I O

Nonnullarum Familiarum inter alias Civium Nobilium Romanorum.

S. P. Q. R.

CUM post editam Sanctissimo Domino Nostro Domino BENEDICTO PP. XIV. Constitutionem que incipit *Urban Romam sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 4. Januarii 1746.* porrectus fuerit Sanctitati Sæ per Illustrissimos & Excellentissimos Dominos Almæ Urbis Conservatores libellus supplex nomine aliquarum Nobilium Familiarum, quæ Magistratibus Capitolinis perfunctæ, in enumeratione Familiarum, quæ in prædicta Bulla ad Romanam Nobilitatem adscribebantur, fuerant prætermittæ; Placuit Sanctitati Sæ dictis Dominis Conservatoribus rescribere, Constitutionem non obstat, quin immo consentaneam esse menti, & voluntati Sanctitatis Sæ, & Familiæ prædictis honoribus olim perfunctæ, demonstrata Personarum nunc existentium descendentiæ, abque aliis Nobilitatis probationibus Nobilium Romanorum libro ascribantur, prout de his omnibus constat ex dicto supplici libello cum rescripto ex Audientia Sanctissimi die 12. Januarii 1746. in Tabulario secreto Excellentissimæ Cameræ Capitolinæ aservato, ad quod &c. In horum igitur executionem, prævis probationibus ad formam prædicti rescripti fuerunt usque adhuc plures Familiæ de mandato Illustrissimorum & Excellentissimorum DD. Almæ Urbis Conservatorum per me infra scriptum Sacri S. P. Q. R. Scribam in albo Nobilium Romanorum ascriptæ, nempe de anno 1746. die 25. Januarii Familiæ *Bonadies, & Boncompagni*, & die 5. Octobris Familiæ *Gherardi*, die 14. Decembris Familiæ *Mazzizi*; De anno vero 1747. proxime elapso die 30. Maji Familiæ *Ostgnani*, die 30. Augusti Familiæ *Ostini*, & die 2. Martii, currentis anni 1748. Familiæ *Mezzanti*. De quibus omnibus plenissime constat ex publicis documentis in Tabulario secreto Excellentissimæ Cameræ Capitolinæ aservatis, nec non ex libro Decretorum penes me Scribam Senatus infra scriptum existente. Insuper attentis probationibus in prælaudata Bulla decretis coram quatuor ex Illustrissimis Nobilibus Conscriptis senatoribus singulis vicibus sortito electis per authentica documenta peractis, fuerunt aliquæ Familiæ in hujusmodi Nobilium Romanorum Ordinem per secreta suffragia cooptatæ, nimirum de anno 1746. die 22. Julii Familiæ *Roncioni*, die 10. Novembris Familiæ *Panimolle*, ac de anno proximo præterito 1747. die 30. Januarii Familiæ *Carticella*, & die 25. Maji Familiæ *de Laviniis*. De quibus pariter satis superque constat ex publicis Diplomatum, ac Scripturis in prædicto Tabulario secreto Excellentissimæ Cameræ Capitolinæ repositis, ac etiam, ex libro præfato Decretorum penes me aservato. Ut autem de his omnibus & singulis veritas ubique pateat, has præsentem Literas manu mea subscriptas, & solito, quo utor, Sacri S. P. Q. R. Signo munitas dedi, ac publicavi requisitus. In quorum fidem &c. Ex Capitolio anno ab urbe condita 2498. Ab Orbe autem redempto 1748. Quarto non. Martii.

Ita est Virginis Cincius S. P. Q. R. Scriba.

Loco & Sigilli.

I N D E X
R E R U M, E T V E R B O R U M.

Numerus Romanus denotat Constitutionem; Arabicus autem indicat paragraphum, & paginam.

A

ABBATES, alique Prælati inferiores jurisdictionem Ordinariam habentes, Limina Apostolorum statutis temporibus visitare, & Ecclesiarum suarum statum exponere debent. *Constit. VII. §. 5. pag. 10.* Abbates simplices aliquando procedere possunt Superioribus Generalibus sui Ordinis. *XCVIII. 16. p. 83.* Abbatum, aliorumque Prælatorum Regularium, jurisdictionem temporalem & spirituales in subditos seculares habentium, Residentiæ exemptæ sunt a visitatione & correctione Episcoporum, etiam quoad Curam animarum. *CIX. 12. p. 195.* Nisi Episcopi sint in quali possessione majoris juris, *ibi, 19. p. 196.* Item residentiæ ordinariæ principales Abbatum Generalium, *ibi, 13. p. 195. Vide Generales.* Non autem Abbatum simplicium jurisdictionem, ut supra, non habentium. *ibidem.* ubi vide veram electionem Textus Concilii Tridentini *sess. 15. cap. 11. de Regular.* **ABBREVIATORIBUS** de Parco Majori conceditur usus Redimiculi Galeri coloris violacæ. *III. p. 3.* **ABLUTIONES**. V. *Lavacra.* **ABSOLUTIONIS** forma a Græcis Confessariis profertur. *LVII. 5. p. 77.* Absolutio impertita a Sacerdote non approbato ab Ordinario Loci, nulla declaratur, *C. 2. p. 114. V. Confessarius.* Absolutio a Sacerdote impertita personæ complici in peccato turpi, extra casum extremæ necessitatis, irritatur. *XX. 4. p. 23.* Absolutio tamen impertita hujusmodi personæ complici in mortis articulo constituta, etiam abique necessitate, aut infamiam, vel scandalum periculo, valida est, *CXX. 4. p. 219.* Sed Sacerdos ita absolvens incurrit pœnas, & censuras Summo Pontifici reservatas. *ibi.* Absolutio Sacramentalis deneganda est ignorantibus mysteria Fidei, tenenda necessitate mediæ. *ibid. 12. p. 50.* Quid cum ignorantibus, quæ scienda sunt necessitate præcepti. *ibi.* Absolutio a Censuris publicatis die Cœnæ Domini Romano Pontifici reservatur. *XIV. 12. p. 18.* Absolutio Calumniatorum, quoad sollicitationem in Confessione, Summo Pontifici reservatur. *XX. 3. p. 23.* Absolutio Sacerdotis expertientis Confessionem complicit in peccato turpi Summo Pontifici reservatur. *XX. 4. p. 23.* Absolutio a censuris incurris ob mercimonia super elemosynis Missarum, Summo Pontifici reservatur. *XXII. 4. p. 25.* Absolvendi facultas a casibus reservatis, & censuris, tribuitur Cancellario Militiæ S. Januarii. *XXIV. 3. p. 26.* Et Confessariis in vim Bullæ Cruciatæ concessæ Militibus S. Joannis Hierosolymitani, ejusque Militiæ subditis, *LXXXVI. 8. p. 128.* **ABSTINENTIA** in Ecclesia Græca servari solitæ. *LXXXVII. 5. p. 130.* Abstinentia à Carnibus diebus Sabbati non semper ubique fuit de præcepto. *CXVIII. 3. p. 217.* A. C. solus habet cumulativam jurisdictionem cum Cardinali Urbis Vicario in causis Clericorum Romanorum, & Locorum Piorum ejusdem Urbis. *CXV. 20. p. 211.* **ACHARS** de la Beaume. V. *Halicarnassensis.* **ACTUS** Fidei, Spei, & Charitatis Populo tradendi, & publice in Ecclesiis frequentandi. *XLII. 18. p. 51.* **ACTORIUM** transportatio, V. *Causæ jam contestatæ.* **ADULTERIUM** præcedens, seclusa machinatione & fide futuri matrimonii, non est impedimentum dirimens matrimonium. *CXIII. 12. p. 204.* Nec habetur pro impedimento dirimente, temporibus S. Augustini. *ibi. 22. p. 205.* Ubi asseritur Lectio Textus S. August. contra Cujacium.

Nec erat impedimentum dirimens Matrimonium, tempore Gratiani. *ibi. 24. p. 206.* V. *Fili ex adulterio geniti.* **ADVOCATORUM CONSISTORIALIUM** Privilegia, & jura in unum colliguntur, *CVI. p. 174.* Eorum Collegii antiquitas, & decus: In quo Summus Pontifex locum obtinuit. *ibi. 1. p. 170.* Advocatorum numerus duodenarius ex quibus constare debeat. *ibi. 2. 3. p. 171.* Munus Advocati Consistorialis quomodo vacet. *ibi. 6. p. 171.* Eorum Collegio reservatur jus præsentandi tres Advocatos Summo Pontifici, in casu vacationis. *ibi. 5. p. 171.* De antianitate, & de jure optandi ad Decanatum. *ibi. 7. 8. p. 171.* Advocati Consistoriales sunt veri Papæ Familiæ, *9. pag. 171.* De eorum præcedentiis, habitu &c. *ibi.* Ad eos pertinet Causas Consistoriales pertractare. *ibi. 14. p. 172.* In Causis Beatificationis & Canonizationis scribere in jure; eisdemque Causis in Consistorio perorare. *ibi.* In solemnibus Canonizationum instantias proponere. *ibi. 16. p. 171.* Pallium petere pro Archiepiscopis, aliisque. *17. p. 171.* Ad ipsos spectat regimen Archigymnasii Urbis. *ibi. 19. p. 173.* Quid in concursibus, & examine Lectorum. *CVI. 9. 21. p. 171.* Privativa facultas in Urbe doctorandi in utroque, vel altero jure, ipsis asseritur, cum extinctione litis inter eosdem, & Pronotarios Apostolicos. *ibi. 22. & seqq. p. 171. & seq.* Eorum Collegio perpetuo addicta sunt munera Promotoris Fidei, Advocati Pauperum, Advocati Fisci, & Cameræ Apostolicæ, Advocati Fabricæ Sancti Petri, Advocati S. P. Q. R., & Commisarii Conclusivæ Sede Apostolica vacante. *ibi. 31. p. 175.* Eisdem conceditur Oratorium domesticum. *ibi. 34. p. 176.* Et Facultas condendi Statuta, ac removendi Officia Collegii. *ibi. 35. p. 171.* Advocatorum Consistorialium Decanus in aedibus Collegialibus præcedit omnibus de Collegio, etiam personali dignitate præstantibus. *XCVIII. 16. p. 166.* **ADVOCATI FABRICÆ S. PETRI** munus uni ex Collegio Advocatorum Consistorialium perpetuo addictum *CVI. 31. p. 175.* Idem de Advocato Fisci, & Cameræ Apostolicæ. *ibi.* Idem de Advocato Pauperum. *ibi.* Idem de Advocato S. P. Q. R. *ibi.* **ADVOCATI FISCO**, & Cameræ Apostolicæ Officium incompatible in posterum decernitur cum Officio Promotoris Fidei. *CVI. 32. p. 171.* Advocatus Fisci, & Cameræ Apostolicæ abstinere debet a patrocinandis alterius generis causis. *CVI. 33. p. 176.* Idem de Advocato Pauperum. *ibi.* **ADVOCATUS PAUPERUM** interponit Decreta in contractibus, & obligationibus, mulierum, minorum, & pupillorum, Domi suæ tantum, & in Carceribus. *CXV. 48. p. 214.* **ÆGYPTII**, alique Catholici Coptici, subjiciuntur jurisdictioni Episcopi Hierosolymitani ejusdem Ritus. *XXV. p. 18.* **ÆTAS** in Ecclesia Occidentali requisita ad recipiendos Ordines. *CXXIX. 19. p. 230.* Ætas pro suscipiendis Ordinibus, quoad Græcos, eadem quæ pro Latinis requiritur. *LVII. 7. p. 78.* **AGAPÆ** in primitiva Ecclesia sanctæ frequentatæ, ob invidiosos abusus ab Ecclesiis eliminatæ. *CXXXVII. 57. p. 149.* **AGELTONENSIS** Diocesis assignatio facta Archiepiscopo Tyri a Conventu Maronitarum confirmatur. *Cl. 2. p. 162.*